

[Poul Dam.]

urimeligheder, og at der kunne have været megen anledning til at søge disse fejl og urimeligheder rettet; men forenklingssudvalgets opgave var reduceret til at anvise, hvorledes man skulle fiksure grundstignings-skylden ud fra 1960-vurderingen, ikke at angive, hvorledes man kunne få lavet en forstandig lov, som man kunne arbejde med i praksis ud fra de samme principper, som man oprindeligt havde tænkt på.

Nu har flertallet, hvis jeg ellers har forstået det ret, bundet sig så tydeligt, som man vel kan, og der er ikke megen mening i at snakke videre om dette; den næste opgave må blive: hvad skal der sættes i stedet? Hvad skal der gøres, for at vi kan få inddraget de samfundsskabte værdier, som ærede medlemmer har bevæget sig omkring? Hvad kan der gøres for at skaffe et rimeligt antal byggegrunde til rimelige priser?

Et lovforslag med en så upraktisk detalje som ideen om tilbagebetaling, en tilbagebetaling, hvis mange vanskeligheder det ærede medlem hr. Ove Hansen gjorde så grundigt rede for, må betegnes som et højst besynderligt forslag. Vanskelighederne ved denne tilbagebetaling er så mange og så overvældende, at det i hvert fald ud fra vort synspunkt er en uoverstigelig hindring for at give forslaget vor tilslutning. Vi må i det hele taget sige, at vi kan ikke give tilslutning til en isoleret gennemførelse af dette forslag. Vi må samtidig se, hvad man tænker sig med de samfundsskabte værdier i øvrigt, se, hvad man agter at gøre ved spørgsmålet om fremskaffelse af tilstrækkelig megen jord.

Vi ved meget vel, at kapitalvindingsskat og andet lignende vil konstituere en hindring for et tilstrækkeligt udbud af jord, men så må man overveje andre veje. Man må på en eller anden måde nå frem til at tilskynde kommunerne til opkøb af jord til udstykning, staten må støtte disse bestræbelser, og der må om fornødent etableres en ekspropriationsadgang. Der kan som bekendt eksproprieres til biler, men de er ikke nær så gode at bo i som boliger. Der må kunne eksproprieres til boligbyggeriet, hvis man ikke kan fremskaffe jord til rimelige priser på anden måde, og ved disse ekspropriationer vil der være megen rimelig-

hed i, som man altid har gjort det, når der er knaphed på en vare, at indføre maksimalpriser for at undgå udnyttelse af nød-situationer.

Vi kan, som jeg sagde før, ikke tilsige støtte til en isoleret, endsige uændret gennemførelse af dette lovforslag; men vi er interesseret i at være med i en indsats for virkelig at skaffe tilstrækkelig megen jord frem til rimelige priser og for at skabe en erstatningslovgivning, der kan inddrage de samfundsskabte værdier i rimeligt omfang.

Johan Asmussen: Der er altid noget tiltalende ved, at nogen, det være sig en enkelt mand eller et parti, lader sig overbevise af saglige argumenter, tager konsekvensen og ændrer signaler. Det har socialdemokratiet gjort et par gange, senest i spørgsmålet om den afgiftspligtige grundstigning. Socialdemokraterne var meget betaget af den engang; så blev de, alt for sent, klar over dens sande væsen, begejstringen kølnedes, og, som det kan gå, de varme følelser blev vendt til afsky, man ændrede signaler i retning af det, som det ærede medlem hr. Erhard Jakobsen har udtalt at hans parti ville stå sig ved at gøre så hurtigt som muligt, nemlig „opgive hele grundskyldsmenageriet“. Denne meget ram-mende appel fremkom i socialdemokratiets månedsskrift Verdens Gang for januar i år i en artikel med titlen: Er socialdemokratiet for gammeldags? — et spørgsmål, som vi andre for længst har kunnet besvare bekræftende, og som må forekomme og forhåbentlig vil være tankevækkende for partiets medlemmer. Man har ændret signaler, man har lagt kursen om, endnu lidt tøvende og med en flosset vimpel i bagstavnen med inskriptionen „fiksering“ som en vemodig hilsen til det gamle grundstigningssværmeri, der står så trist tilbage, indtil forveksling med træk af retsforbundet præget i ansigtet, let forbavset.

I den betænkning, som blev afgivet den 16. april i år af det udvalg, der arbejdede med venstres og de konservatives forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af grundstignings-skylden, udtalte flertallet, socialdemokratiet og det radikale venstre, at man finder — jeg citerer —

„at det ikke er forsvarligt at tage endeligt standpunkt til forslaget om at